

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobců: **a) O. S., b) E. S., c) V. S.**, zastoupeni JUDr. Davidem Šmídem, Ph.D., advokátem se sídlem Olšanská 2643/1a, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2018, č. j. OAM-97/ZA-ZA11-K09-2018-1, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 10. 2019, č. j. 43 Az 28/2018 - 54, o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem specifikovaným v záhlaví Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) zamítl žalobu žalobců proti rozhodnutí ze dne 13. 8. 2018, č. j. OAM-97/ZA-ZA11-K09-2018-1, kterým žalovaný rozhodl, že žádost žalobců o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

[2] Rozsudek krajského soudu napadli žalobci (dále jen „stěžovatelé“) včasnou kasační stížností a současně navrhli přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spatřují ve skutečnosti, že v souvisejícím soudním řízení vedeném s nezletilou dcerou stěžovatelky a) [tedy sestrou stěžovatelů b) a c)] má žaloba i kasační stížnost dle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek *ex lege*. Bylo by tak zjevně nespravedlivé, aby ostatním nezletilým sourozencům odkladný účinek přiznán nebyl. Stěžovatelé také poukázali na právo na sloučení a nedělitelnost rodiny.

[3] Podle názoru žalované nebyly naplněny důvody pro přiznání odkladného účinku uvedené v § 73 odst. 2 s. ř. s., jelikož stěžovatelé jsou v řízení před soudem zastoupeni advokátem, pročez jim nehrozí, že by jejich práva nebyla dostatečně hájena, a to navíc za situace, kdy předmětem kasačního přezkumu je procesní správní rozhodnutí ve věci jejich opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. S ohledem na skutečnost, že za nezletilou dceru stěžovatelky a), sestru stěžovatelů b) a c), byla podána kasační stížnost,

kteřá má odkladný účinek ze zákona, však žalovaná ponechala přiznání odkladného účinku na zvážení Nejvyššího správního soudu.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 1 s. ř. s. podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Tímto zvláštním zákonem je i zákon o azylu, z jehož § 32 odst. 2 však vyplývá, že žaloba proti rozhodnutí o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona odkladného účinku nepožívá.

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. pak platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] V projednávané věci Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byly naplněny. Důvodem je oběma účastníky zmiňovaná a soudu z úřední činnosti známá skutečnost, že v současné době je u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 Azs 346/2019 vedeno také řízení o kasační stížnosti nezletilé stěžovatelky A. S., která je dcerou stěžovatelky a) a sestrou stěžovatelů b) a c). Tato kasační stížnost má přitom v souladu s § 32 odst. 2 zákona o azylu odkladný účinek ze zákona, a stěžovatelka a) nadto svoji nezletilou dceru v daném řízení zastupuje jakožto zákonná zástupkyně. Právní následky rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak Nejvyšší správní soud vyhodnotil jako újmu na straně stěžovatelů, jejichž pobyt na území České republiky by nadále nebyl legální, zatímco v případě jejich nezletilých příbuzných by tomu naopak bylo, čímž by se jejich situace značně zkomplikovala.

[7] Naproti tomu nelze z řízení před správním orgánem a soudem, ani z jiných okolností, dovodit, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být zdrojem rizika vzniku jakékoli újmy třetím osobám, případně závažného porušení veřejného zájmu. Žalovaný ostatně ve vyjádření k návrhu stěžovatelů na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ani neuvedl žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že dočasné setrvání stěžovatelů na území České republiky může způsobit újmu třetím osobám, či závažně porušit veřejný zájem.

[8] Z důvodů výše vyložených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tím však Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publikované pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11. prosince 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu